

een schuifdeur willen openduen, terwijl je die aan het kuisen bent. Afijn, als ik alles zou opschrijven wat er op een week gebeurt, ik zou al snel een boek vol hebben.”

Een ruitenwisser heeft ook wel eens af te rekenen met ongevalletjes, zo blijkt. “Ooit ben ik door een veranda gevallen (*lacht*). Pijnlijk? Boh, dat valt wel mee. Dat glas ‘ontploft’ en is veel te dik, dus echt snijden doe je je niet. Dat was wel het geval toen ik eens door ‘enkel glas’ gevallen ben. Toen stond mijn gezicht vol schrammen, maar goed: over het algemeen heb ik nog niet veel meegemaakt. Al is het nooit te laat, natuurlijk (*lacht*). In de struiken vallen, gebeurt ook, maar dat doet geen pijn. En af en toe moet ik eens over een poort klimmen, omdat de klanten vergeten zijn die open te zetten. Ja, je komt vanalles tegen.”

Liever werken dan op vakantie

Een ruitenwisser maakt blijkbaar veel mee. Zoveel zelfs dat een mens toch ook eens nood heeft aan vakantie. Of toch niet? “Als ik verlof heb, zorg ik ervoor dat ik in het buitenland zit. Als ik in België blijf, begin ik sowieso te werken. Dan denk ik: hier is niks te zien of te doen, ik kan beter ramen wassen. Door naar het buitenland te gaan, behoed ik mezelf daar voor. Mijn vriendin wordt er soms lastig van: soms irriteert ze zich aan het feit dat ik nooit kan stilzitten. Maar dat is eigenlijk wat ik het

Jelle Rits doet niets liever dan ruiten wassen. Het is zijn grootste hobby geworden. FOTO PATRICK HATTORI

••
“Ik heb veel ruitenwassers zien afhaken, omdat het te eenzaam is. Voor mij is dat juist hét voordeel.”

liefste doe, op mijn gemak werken. Op zondag begint het te kriebelen, dan overloop ik mijn planning voor

werken (*lacht*). Ik weet nog dat m’n pazei: ‘Zelfstandige worden, doe het niet, jongen.’ Ik heb gezegd: ‘Pa, het leven is aan de durvers.’ En ik ben begonnen.”

“Als ik in de namiddag een pintje ga drinken op café, krijg ik vaak commentaar: ‘Daar is de man van het schone leven’. Maar ik ben wel al van 7u ’s ochtends bezig en het is vermoeiend, hoor. Die ladder op en af, op daken kruipen, de ladder rond-dragen. Ik doe dit nu al tien jaar en heb al heel wat weddenschappen willen afsluiten: ‘Je mag één dag mijn job doen, je krijgt er zelfs geld bovenop.’ Maar in die tien jaar is er nog niemand meegegaan (*lacht*).”

In de vaart springen

Na een Leffe of twee laten we Jelle gaan, want we willen niet dat hij klanten kwijtspeelt door te laat te komen. “Of er veel concurrentie is? Er zijn er veel, ja, maar van concurrentie kan je niet echt spreken. Integendeel: we kennen elkaar en er is wederzijds respect. Toen ik begon, waren er nog niet zoveel ruitenwassers, ondertussen heb je er in elk dorp wel één. Anderzijds heb ik er ook veel zien afhaken. Omdat ze dat niet aankonden, altijd op hun eentje moeten werken. Dat is voor mij juist het grote voordeel. Als ik iets zou voorhebben, waardoor ik deze job niet meer kan doen, spring ik met een steen rond mijn nek in de vaart (*bulderlach*).” **MARIJN SILLIS**

Morgen deel 5:
 op pad met vrachtwagenchauffeur Hendrik Lauwers uit Bonheiden.